

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Auari, luxuriosi, sæui talione puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

CAPVT LIV.

Alijs etiam profanorum hominum dictis, & exemplis, & quidem ob varia scelerum genera, demonstratur pœna talionis.

I.

Peraque, quæ modò attulimus, sacri scriptores de rebus sacris, tradiderunt, superest nunc, vt eandem talionis legem, etiam vel profanorum authorum testimonijs confirmemus; vel, si qui authores non erunt profani, saltem exemplis profanis, vt pateat hanc diuinam Nemesis vbiq̃ gubernantem nulli, aut nusquam non esse mentuendam, seu in oculis is degat, seu in templis. Regis Alfonsi ea sententia fuit, vt qua quisque re peccaret, eadem etiam plecteretur. Hinc cum equitem luxuriosum, & bonorum suorum decoctorem punire vellet, quibusdam ab eo enixè petentibus, ne in corpore lueret debita, quæ ille plurima per luxum libidinemque contraxerat, respondit: Equitem hunc neque sui regis gratia, neque patriæ commodo, neque propinquorum & amicorum, ære alieno suscepto, tam grande patrimonium profudisse; sed omnem suam substantiam corpori indulgisse. In corpore igitur luere æquius esse, vt pœna malefactoris ex æquo responderet. Eiusdem sententiæ sunt omnes qui, dum potestate pollent, peccantes per illa ipsa puniunt, per quæ delinquant. Sic in multis Religiosis Ordinibus, curiosi oculi ad tempus obligantur, ne circumspicere possint; garrulis & linguacibus silentium indicitur, vt os refrænetur; inquietis & gyronagis, limites ponuntur, quos non licet transilire. Prudentes quoque Confessarij, gulosis & ebriosis ieiunia, abstinentiam, temperantiam; luxuriosis & libidinosis cilicia, humicationes, flagella imperant. Quibus in rebus etsi contraria contrarijs curari videantur, tamen ea ipsa corporis membra castigantur, quæ sunt præuaricata. Cû non iustè sic iudicent homines? ita ipse quoque olim iudicabit Deus. Nulli enim in inferis locis sensus suo cruciatu carebunt, qui hic fuerunt instrumenta flagitiorum.

II.

Ita Reges, & Duces, & Indices iudicarunt: nec secus fecerunt subditi Iudicum, Ducum, Regum. Rufinus, apud Arcadium præfectus

Panormitan.
l. de reb ab
Alfonso rege
gestis.

fectus prætorio, quia avarissimus fuit, & manus ad opes colligendas nimiam extenderat, à militibus exercituque Romano interceptus est. Capite verò Rufini resecto, & lapide in os eius immisso, hasta infixerant, & in sublime sustulerunt. Dextram quoque eius abscisam, per urbem circa opificum officinas circumstulerunt, verbis his venentes: DATE STIPEM INEXPLEBILIS AVARITIÆ VIRO. Et ridicula ea mendicitas multum satie auri collegit. Perlibenter enim in iucundo & grato spectaculo homines aurum contulerunt. Ac Rufini quidem imperij affectatio ad eiusmodi vitam finem perduxit. Sublimatus est, sed in hasta, ut caput eius emereret, qui caput omnium esse voluit; & in ignominiam dextra eius defuncti mendicavit, quæ ad nimiam potentiam, viua pecunias collegit. *Ἢ ἄν γὰρ τῆς ἀμαρτίας, ἢ αὐτῶν καὶ ἀυδίστου.* Sic superbia, sic avaritia mercedem recepit, pœnâ talionis. Quod & experta est libido Valentiniiani Hesperia Imperatoris. Cùm enim vultu venusto & rebus alijs ornata maxime in matrimonio haberet coniugem, iunioris Theodosij filiam, Eudoxiam, alienas nuptias turpiter fœdavit &c. tandem vitam fœdissima morte finiit. Maximus enim, quod Valentiniianus uxorem eius stuprasset, remotis ijs, qui impedire poterant, Imperatoris regiam ingressus illum interemit, & coniugem eius Eudoxiam rapuit, eidemq; per stuprum vim intulit. Per qua enim quis peccat, per eadem etiam castigatur, ait historicus. Hæc talio debebatur luxuria. De ira, vel odio, vel immatura vindicta, apud Zonaram legimus, Leonem Armenum Græcum Imperatorem impium, quadam ratione vitam cum imperio amisisse. Ipso quippe Natali Christi die, de Michaële Balbo maiestatis reo sumpturus supplicium, deprecante Augusta, distulit pœnam, sine dubio consilio vindicis DEI: quandoquidem in ipsum vertit. Etenim nocte infrequenti Balbus è carcere elapsus, contrahit veterum coniuratorum manum, cum quibus sub monachorum habitu sicas ferenti. Ita Alexander Pellegrin in Mathæi Euang. c. 7. Paradoxo 12.

Niceph. Callist. lib. 13. hist. cap. 10

Idem Nicephor. lib. 15. cap. 11.

Zonaras l. 3.

Ita Alexander Pellegrin in Mathæi Euang. c. 7. Paradoxo 12.

111.

Quoniam autem sæculum nostrum ferax est eiusmodi machinationum, quæ meritò talionis secuturæ minis terrendæ sunt, accipe aliud politicum eiusmodi exemplum ex Hugone Falcando,

cando,